

Bilten Sindikata profesionalnih
fudbalera „Nezavisnost“

BROJ 3

devedese PLUS JEDAN

MIRKO POLEDICA

PREDSEDNIK SINDIKATA
PROFESIONALNIH
FUDBALERA „NEZAVISNOST“

Razvoj
zavisi
od igrača

SINDIKAT PROFESIONALNIH FUDBALERA

NEZAVISNOST

ILIJA PANTELIĆ

Bezbrižne
godine zbog
sindikata

**TALENTOM
PROTIV
ČIPOVA**

AJRON BRAUN

Laži o
poreskom
raju

OPASNI

žilet-kramponi

Duze od stotinu godina, kopačka je pravljena samo u jednoj boji. Fudbaleri koji su se u drugoj polovini devedesetih godina prošlog veka pojavljivali u crvenoj ili beloj obući smatrani su ekscentricima. Mnogo puta su se suočavali s pitanjima zašto im nije dovoljno da se ističu samo dobrom igrom.

Promena boje kopački bila je uvod u evoluciju obuće za fudbalere čijem smo vrhuncu upravo svedoci. Došli smo, čini se, do trenutka kad je izbor kopačke postao pitanje - dugotrajnosti karijere.

Podatak da je u 2012. godini u Srbiji oko hiljadu fudbalera podvrgnuto medicinskom tretmanu zbog povrede prednjih ukrštenih ligamenata izaziva nevericu sve dok se ne sageda uzrok svemu tome. Objašnjenje je, koliko god bilo jednostavno, toliko i začuđujuće.

- Pojava kopački sa takozvanim žilet-kramponima umnogostručila je broj povreda prednjih ukrštenih ligamenata. Ono što se smatra napretkom u tehnologiji proizvodnje obuće za fudbalere otislo je u drugu krajnost. Dobili smo kopačke za koje stručnjaci uveravaju da do prinose boljoj kontroli lopte,

**DR GORAN RODIĆ,
dugo godina lekar
fudbalera Partizana,
jedan od vodećih
stručnjaka u oblasti
sportske medicine u
Srbiji**

međutim po strani je ostalo zdravije fudbalera – objašnjava dr Goran Rodić, dugo godina lekar fudbaleru Partizana, jedan od vodećih stručnjaka u oblasti sportske medicine u Srbiji.

Do pre deset ili petnaest godina, izbor kopačke bio je jednostavan. Na mekane terene izlazilo se u kopačkama sa šest krampona, na tvrdoj podlozi igralo se sa dvanaest ili trinaest krampona. Pojava novih modela koji su u zasenak bacili tradicionalne gumene krampone ili zamenljive plastične donele su posledice kakve inovatori brižljivo kriju.

- U 2012. u Srbiji je evidentirano oko hiljadu povreda prednjih ukrštenih ligamenata među fudbalerima svih starosnih kategorija. Skoro u svakom slučaju uzrok povrede može da se pripše izboru kopački. Došli smo u nelogičnu situaciju. Nekada su se igrači najčešće žalili na povredu stopala ili skočnog zgoba, na delove noge koji su najbliži terenu

ili najčešće na udaru protivničkih igrača. Danas je najčešća povreda prednjih ukrštenih ligamenata, a u mnogo slučajeva zabeleženo je da se igrač sam povredio, odnosno da u trenutku povrede nije bio u kontaktu sa protivničkim igračem.

Proizvođači kopački se diče mnogim tehnolo-

škim detaljima, od šavova koji omogućavaju bolju kontrolu lopte do mogućnosti digitalnog zapisa na USB na kome je moguće očitati i broj pretrčanih kilometara u toku utakmice. Dr Rodić smatra da je razvojem tehnologije zanemareno zdravlje fudbalera.

- Dok su kopačke pravili obućari bilo je manje povreda, jer je vođeno više računa o prirodnim potrebama tela. Obuća mora da bude napravljena tako da noga pri nagloj promeni pravca može da prokliza. Noga ne sme da ostane ukočena kao električni stub. Ako je ukočena, puca gde je najtanja, na sredini, u kolenu. Kopačke sa žilet-kramponima onemogućavaju proklizavanje i za to su najčešći uzrok povrede prednjih ukrštenih ligamenata.

Smatrajući da su i danas najkvalitetnije kopačke one koje su napravljene još tokom sedamdesetih i osamdesetih godina prošlog veka, poput i dalje slavnih „Kopa mondijal“ (Copa mondial) i „World cup“ (World cup), dr Rodić kaže da bi igrači morali da povedu računa i o kvalitetu terena na kojima igraju u Srbiji.

- Lepo je imati „Ferrari“ u Srbiji, ali na našim putevima on može da ide brzo koliko i „punto“. Isto važi i za kopačke. Neophodno je birati obuću primerenu podlozi na kojoj se igra – upozorava dr Goran Rodić.

Intervju

MIRKO POLEDICA

PREDSEDNIK SINDIKATA PROFESIONALNIH FUDBALERA „NEZAVISNOST“

Razvoj zavisi od igraca

» U martu će se navršiti četiri godine otkako je na snazi Statut Sindikata profesionalnih fudbalera „Nezavisnost“. Koliki put je organizacija prevalila za četiri godine?

- SPFN je od pozitivne energije pojedinaca postao organizacija koja uživa ugled u svetskim okvirima. Sećam se kada sam predložio pojedinim mojim saigračima da osnujemo Sindikat fudbalera kakva je bila njihova reakcija. Uglavnom su me gledali bledo i nepoverljivo. Neki su me pitali da li znam šta pričam. Dra-

go mi je da sam im dokazao da dobrim i organizovanim radom mogu da se naprave dobri rezultati i bez početne osnove. A naša osnova je bila „nula“ po svim parametrima. Zahvalan sam im na podršci, mada su mi mnogi priznali da na početku nisu imali poverenja u razvoj SPFN.

Prema Vašoj proceni, šta je najvažnije i najbolje što je urađeno?

- Kada je osnovan SPFN, plan je bio da između pete i osme godine postojanja postanemo punopravni članovi FIFPro. To je pre svega bila procena FIFPro ,sa kojom su nas

**Za nas je
najbitnije
da smo u
99%
procesa
izašli kao
pobednici**

Klubovi nemaju razumevanja za probleme fudbalera

U većini naših klubova uglavnom rade ljudi koji u poslednjih deset godina nisu pratili razvoj fudbala na svetskom nivou na pravi način i nisu uvideli u kom pravcu se odvijaju najvažnije promene. Fudbal je odravno postao ozbiljan biznis, donosi ogroman novac onima koji se ozbiljno bave tim poslom, a ozbiljan biznis zahteva i ozbiljno znanje. Naravno imamo i pozitivnih primera, ali ih je malo, mada ni jedan primer ne bi trebalo zanemariti jer od svakoga može nešto da se nauči. Zbog toga je jako teško objasniti klubovima da naša organizacija ne radi protiv njihovih interesa, već za njihov interes, jer sredeno stanje u klubovima i u fudbalskoj organizaciji najviše će da odgovara svim članovima FSS. U Srbiji se decenijama unazad u svim sferama društva radilo haotično i bez velike odgovornosti, a to nije zaočišlo ni fudbal, a rezultati se ne mere samo ostvarenjima na domaćoj i evropskoj sceni. Klubovi uglavnom nemaju razumevanja za ono što radimo i probleme svojih fudbalera, ali to je njihov problem i mi se time nećemo baviti.

upoznali. Punopravni članovi FIFPro postali smo posle samo dve godine i sedam meseci rada, kao prva zemlja iz Evrope koja je to uspela, a da nije članica Evropske Unije. Do punopravnog članstva prošli smo put posmatrača i kandidata za članstvo. Za mene je to najznačajniji podvig i pokazatelj dobrog rada. Mislim da ni danas, posle skoro četiri godine igrači u Srbiji, nisu svesni koliko je bitno imati Sindikat fudbaleru koji je punopravni član FIFPro.

Šta je moglo biti bolje uradeno?
- Uvek može i mora biti bolje, to je moja životna vizija. Mi smo kao organizacija učinili sve što smo mogli da se pozicioniramo na fudbalskoj sceni i prenesemo poruku svim činiocima fudbala da mora da se poštuje glas i prava igrača. Fudbal ne igraju ni direktori ni predsednici, fudbal igraju igrači i oni su direktni proizvođači rezultata, zajedno sa svojim trenerima. Sigurno da smo nešto mogli da uradimo bolje, sada smo iskusniji za četiri godine i znamo kako funkcioniše sistem na svetskom nivou. U našem poslu najteže je locirati problem, a to je ono u čemu smo daleko najbolji na Balkanu.

SPFN trenutno ima više od 400 članova

» Koliko je pojava Sindikata fudbalera prepoznata u Srbiji kao neophodnost?

- Na žalost, moram reći da to je veoma relativno. Mi imamo većinom mlade igrače u ligi, njihovi prioriteti su vezane za godine u kojima se nalaze i meni je to razumljivo. I ja sam nekada bio mlađi igrač i nisam puno razmišljao o vremenu koje je ispred mene. Puno radimo na edukaciji i informisanju igrača i to je veoma težak i zahtevan posao koji traži određeno vreme. Igrači moraju da shvate da je poslednja stvar zbog koje smo osnovali sindikat zastupanje igrača pred nadležnim komisijama. Smisao sindikata je solidarnost i socijalni dijalog kako bi se status svih igrača pravio. Rešavanje individualnih problema, na koje smo potrošili veliki deo vremena u prethodnim godinama, neće nas odvesti daleko.

» Kakav je odziv fudbalera i koliko se članstvo menjalo i uvećalo tokom godina?

- Odziv fudbalera je svakoga dana sve veći. Možda je naša sreća što nam se fudbal nalazi u veoma teškom položaju, pa je ta činjenica nateralna igrače da spas traže u SPFN. Procentualno nam se član-

stvo uvećavalo iz godine u godinu, a ja zajedno sa saradnicima neću odustat od cilja da svaki profesionalni fudbaler bude član SPFN. Ako može tako u Francuskoj, može i kod nas.

» Kako saradjujete sa Fudbalskim savezom Srbije?

- Naša saradnja sa FSS je bila promenljiva. Ja često volim da kažem - „na dnevnom nivou“. Moram, međutim, biti iskren i reći da pojedine stavove FSS razumem. Nije lako biti na čelu srpskog fudbala. FSS se suočava sa mnogim problemima, a te probleme uglavnom proizvode klubovi i huligani. Drago mi je da smo posle dužeg vremena uspostavili iskrenu saradnju koja se odvija u dobrom smjeru. Ja sam kao predsednik SPFN uvek imao korektnе odnose sa generalnim sekretarom Zoranom Lakovićem i njegovim najbližim saradnicima. U mnogim stvarima se nismo slagali, ali smo se uvek poštivali i pokazivali želju za dobro rešenjem. Žao mi je što se predsednik FSS Tomislav Karadžić nije nikada sastao sa nama. Na zapadu se predsednici sindikata i fudbalskih federacija saštaju i razgovaraju svakodnevno.

» Šta u evropskom fudbalu predstavlja FIFPro i na kakvu ste pomoć do sada mogli da računate od ove organizacije?

- FIFPro i na svetskom i na evropskom nivou predstavlja najbliže partnere FIFA i UEFA. FIFPro ima sa pomenutim organizacijama potpisane memorandume o sarađnji i nijedna odluka FIFA i UEFA, a koja se odnosi na igrače, ne može se doneti bez saglasnosti FIFPro. FIFPro ima veliki uticaj na fudbal u svetu, a poznato je svima da FIFPro svake godine bira i najbolji tim sveta pod okriljem FIFA. SPFN kao punopravni član koristi fondove solidarnosti FIFPro i naš rad bi bez toga bio nezamisliv. Na taj način obezbeđili smo stabilno finansiranje i jedna smo od retkih sportskih organizacija u Srbiji koja svake godine posluje u suficitu.

» Koliko je trenutno članstvo u Sindikatu?

- SPFN trenutno ima više od 400 članova. Promena članstva su menja svakodnevo u pozitivnom smislu.

» Šta je Sindikat omogućio članstvu?

- Svaki član SPFN ostvaruje prava na besplatne savete, pripreme ugovora, zastupanje, trening kampove,

solidarnu pomoć itd... Pre dve godine ograničili smo prava igrača kada je u pitanju besplatno pravno zastupanje na način da svaki član SPFN mora najmanje šest meseci biti član da bi dobio besplatno pravno zastupanje. U prve dve godine moram reći da su nas pojedini igrači često iskorisćivali, danas postanu članovi, a sutra traže zastupanje. Hoćemo da ih nateramo da budu solidarni i oni koji nemaju nikakav problem da svojim članstvom pomognu drugima kojima je to potrebno. Troškovi zastupanja nisu mali i svake godine odvojimo po nekoliko desetina hiljada evra kako bi smo servisirali sve naše članove.

» Da li su dobijeni sporovi pred Arbitražnom komisijom FSS među najvećim dostignućima Sindikata?

- Mislim da nisu. Za mene je najveće dostignuće činjenica da smo postali veoma prepoznatljivi i priznati u celom svetu. SPFN se redovno sastaje sa najznačajnijim evropskim i svetskim institucijama, učestvujemo u svim raspravama vezanim za fudbal, naši stavovi se uvažavaju i poštuju.

» Koliko ste slučajeva pozitivno po igrače rešili u toku 2012?

Godišnje zastupamo više od

60

igrača u proseku

**Mirkko Poledica
i Karl Hajnc
Rumenige posle potpisivanja Sporazuma o minimalnim ugovornim obaveza ma?**

- Mi godišnje zastupamo više od 60 igrača u proseku, mnogi sporovi su okončani, a neki su još u toku, pa je teško reći precizno. Za nas je najbitnije da smo u 99 odsto procesa izašli kao pobednici i da nikada nismo imali nikakve emocije prema niti jednom klubu. Jednostavno, ako hoćete da radite profesionalno, emocije morate ostaviti po strani i raditi po zahtevu članova SPFN. Za mene su svi klubovi isti kad je posao u pitanju.

» Šta je potrebno da bi se smanjio broj „izlazaka“ pred Arbitražnu komisiju?

- Prvo i osnovno da pod hitno mora da se oduzme nadležnost rešavanja sporova Arbitražnoj komisiji Zajednici Super lige koja u prvom stepenu ima nadležnost. Arbitražna komisija nema nezavisnost u radu. To je komisija koju je izabrao Izvršni odbor Zajednice Super lige, a svi klubovi su zastupljeni u tom tellu i mogu da vrše uticaj na odluke. Postoje mnogi negativni primeri, a odgovornost komisije ne postoji. Dakle, trebalo bi oduzeti nadležnost Zajednici Super lige i osnovati nezavisni Arbitražni sud koji će imati jednak paritet arbitara koje budu delegirali klubovi i igrači.

» Kakav je odjek nedavnog sastanaka u Nionu sa predstvincima UEFA, FIFpro, Zajednice Super lige i FSS oko Sporazuma o minimalnim ugovornim obavezama?

- Sporazum u vezi minimalnih uslova je obavezujući za federacije koje su članice UEFA, a odnosi se na ugovore igrača, odnosno minimalne obaveze klubova prema igračima i obrnuto. Minimum obaveza će stupiti na snagu najkasnije do aprila 2015 godine, a Srbija je do sada najviše uradila od svih zemalja u regionu. Pored Arbitražnog suda, koji se mora osnovati

Intervju

i biti nezavisan i nepristrasan, moraju se napraviti i određene korekcije u ugovorima. Iskustvo iz Niona je veoma pozitivno i naš dogovor sa Fudbalskim savezom Srbije i Zajednicom Super lige mogu nazvati optimističkim.

» Šta taj dokument donosi srpskim igračima?

- Minimalni uslovi će bliže regulisati prava potpisnika ugovora, klubova i igrača. Igrači će dobiti zaštitu i niko neće moći da ih doveđe u neravnopravan položaj. Da budem praktičan i kratak, igrači će prvi put odlučivati sami o svojoj sudbini.

» Kakva je saradnja Sindikata sa sličnim organizacijama u regionu?

- SPFN odlično sarađuje sa svim članicama FIFPro. Na prostoru bivše Jugoslavije postoje četiri sindikata punopravna člana FIFPro. Pored Slovenije, čiji sindikat postoji deset godina, tu su i Hrvatska, Crna Gora i Srbija. Mi smo puno naučili od Slovenije i sada naše znanje i iskustvo prenosimo na naše kolege iz Hrvatske i Crne Gore, koji zaostaju za nama. U svakodnevnom smo kontaktu i jedni drugima smo na raspolaganju kad god je to potrebno.

» Kako procenjujete položaj srpskih fudbalera u državnim okvirima (ekonomija, privreda, finansije...)

- Položaj igrača je jako loš, procene govore da će biti još gori. Fudbal je oduvek bio slika društva u kome živimo. Ekonomска kriza je pogodila sve sportove. Igrači u Srbiji su u proseku plaćeni kao i šalterski službenici. Ako izuzmem vodeća tri kluba, igrači u Srbiji igraju u proseku za mesecnu platu između 200 i 500 evra. I to se plaća neredovno. Veliki broj

Korisni saveti stižu i od Pavela Nedveda

klubova ne plaća obaveze prema penzijskom i invalidskom osiguranju, pa naši igrači kada završe karijeru uglavnom nemaju ni dana radnog staža. To je pitanje neodgovornosti države koja je to dopustila jer osim posledica koje trpe igrači trpi i budžet Republike Srbije.

» Kakvi su planovi Sindikata za 2013. godinu?

- Mi smo u četvorogodišnjem mandatu uradili i više nego što smo očekivali. Dalji razvoj SPFN zavisi isključivo od igrača. Uz njihovu podršku možemo mnogo više. Igrači, zapravo, nisu ni svesni kada bi se svu ujedinili i zauzeli jedinstven stav, da bi uz našu pomoć za sedam dana rešili probleme koji postoje decenijama. Postoji određena grupa igrača koja lični interes stavlja ispred interesa svih igrača i to je problem sa kojim se moramo izboriti. Naši planovi su kvartalni, a na prvom mestu kao prioritet nam je osnivanje Arbitražnog suda u kome ćemo moći da delegiramo naše arbitre koji bi radu tog organa doneli nezavisnost i pošteno suđenje u razumnom roku.

» Da li će opet biti organizovan letnji kamp i da li će ekipa Sindikata opet učestvovati na turniru FIFPro?

- Letnji kamp je jedan od prioriteta u našem programu. Do sada smo imali dva letnja kampa koja su dala odlične rezultate. Poslednji iz leta 2012. godine doneo nam je i prvi međunarodni trofej, jer smo pobe-

dili na međunarodnom turniru koji je održan u Bugarskoj. SPFN je obezbedio kompletну opremu i logistiku za održavanje kampa, svaki naš član koji je učesnik kampa nema ni jedan dinar troška. Obezbediti trening kamp je veliki posao i zahteva stručan i organizovan rad. Pored navedenog, potrebno je sve to platiti, a to su jako veliki troškovi. Na svu sreću, mi smo to uspevali uz pomoć FIFPro. Imali smo i veliku pomoć od trenera koji su radili sa igračima, a koji su svoj posao odradili bez dinara novčane nadoknade. Zbog toga dugujemo veliku zahvalnost trenerima Tomislavu Siviću, Aleksandru Dimitrovu i Predragu Pršiću. U planu je međunarodni turnir koji će se održati u mestu Nyon (Nyon) u Švajcarskoj, od 5. do 7. jula, a na kome će učestvovati šest zemalja, jedna od njih biće Srbija.

» Gde vidite Sindikat i kako procenjujete njegovu ulogu i položaj za četiri godine, 2017?

- Teško je iz ove perspektive proceniti našu ulogu u vremenu koje je ispred nas. Postoje mnogi faktori koji će na to uticati. Siguran sam jedino u to da će SPFN učiniti sve što je u njegovoj moći da nastavimo da se razvijamo kao organizacija u dobrom pravcu i da pomognemo srpskom fudbalu i njegovom razvoju. SPFN je organizacija koja ima svetu budućnost i ja duboko verujem da ću zajedno sa svojim saradnicima uspeti da realizujem sve zacrtane planove.

Ekipa SPFN sastavljena od igrača bez ugovora na FIFPro turniru u Sofiji u letu 2012. osvojila je prvo mesto

Pogled ka Arbitražnom sudu

Zima na prelazu iz 2012. u 2013. donela je zanimljive događaje na srpskoj fudbalskoj sceni, a zaključak je da je nešto konačno počelo da se kreće na poboljšanju položaja profesionalnih igrača.

Zahvaljujući rešenosti da ostane dosledan odlukama o suspenziji klubova koji nisu imali namirene dugove prema bivšim članovima, FSS Srbije je klubovima stavio do znanja da dužnicima neće dozvoliti da licenciraju nove fudbalerе. Takav stav doprineo je da se spisak na kom je se prvično nalazio devet klubova Jelen Super lige i tri člana Prve lige do 8. februara i isteka roka za isplatu dugova smanji na samo tri: Crvena zvezda, Rad i Novi Pazar.

Crvena zvezda je bila u najtežem položaju. Ogorčni dugovi blokirali su račun, a smena rukovodstva dovela je do zastoja u pregovorima sa zainteresovanim stranama. Novi Pazar iz sličnog razloga nije ispunio obaveze, ali je dopunio problem parnicom sa Edinom Ademovićem pred građanskim sudom. Rad je povukao najneobičniji potez. Osporio je odluku Komisije za žalbe FSS

i uputio žalbu Sportskom sudu u Lozani, čime je izdvejstvovan suspendiju procesa do okončanja parnice u Švajcarskoj.

Odbor za hitna pitanja FSS, Crvenoj zvezdi i Novom Pazaru produžio je rok za ispunjenje dugova do 22. februara. Nove dve sedmice rukovodstvo Crvene zvezde je iskoristilo da u saradnji sa SPFN reši sve sporove i skine blokadu FSS. Isto je učinio i Novi Pazar, mada je veći problem bila parnica sa fudbalerom pred građanskim sudom. Tek kad je Novi Pazar potvrdio da je tužba povučena, FSS je odobrio licenciranje novih igrača.

Problemi koji su potresali fudbalsku organizaciju uoči nastavka prvenstva imale su dva efekta. Prvi je da je FSS pokazao u velikoj meri da razume koliko je važno da ostane dosledan u odlukama da zavede red u odnosima između klubova i fudbalera. Druga je pažnja javnosti koju su ovi sporovi privukli. Posle februarskih događaja, rešavanje sličnih problema na bilo koji drugi način nosi prizvuk kompromisa i mogućnost manipulacije, što će javno mnjenje sada mnogo lakše prepoznati.

Na žalost, u jednom trenutku Sin-

dikat profesionalnih fudbalera „Nezavist“ prepoznat je kao organizacija koja bacala klipove u točkove srpskoj „kući fudbala“. Odlučnost SPFN da zaštiti svoje članove i da im pruži najbolju moguću stručnu pomoć našla je na otpor dela fudbalske organizacije, u klubovima ponajviše, ali kako su propisi „stariji“ pronađena su rešenja za probleme koja su u najvećem broju slučajeva zadovoljila obe strane. Najvažnije je da je postojala spremnost obe strane, i klubova i fudbalera, da pregovaraju o rešenjima i da pokušaju da pronađu zajednički jezik kako bi svi dobili ono što im pripada: igrači zasluženi novac, a klubovi licencu za takmičenje.

Zima je, međutim, samo uvod u probleme koje bi mogli da srpske klubove i fudbalere zadesne na kraju sezone. Zbog dugovanja koja se svakim danom množe, srpskim klubovima pod velikim znakom pitanja stoji licenca za učešće u evropskim kupovima u sezoni 2013/14. To je vest nad kojom moraju da se zamisle i fudbaleri. Zabrana učešća u kupovima UEFA neminovno bi se odrazila i na status mnogih igrača. Isto koliko klubovima nije u interesu da imaju nezadovoljne fudbalere, tako ni fudbalerima nije u interesu da onemoguće učešće kluba u takmičenju.

Delimično rešenje problema koji nailaze je najava Fudbalskog saveza Srbije da će do leta 2013. osnovati nezavisni Arbitražni sud, u čijem formiraju bi značajnu ulogu trebalo da ima SPFN.

Osnivanje Arbitražnog suda je obaveza FSS koju je propisala UEFA. Ukitanje Arbitražne komisije Zajednice Super lige doprinelo bi bržem, efikasnijem i pravednijem okončanju sporova između klubova i igrača. To je, uostalom, i interes kome teže i klubovi i fudbaleri za rad ravnomernije raspodele moći.

Ilija Pantelić bio je jedan od najboljih predstavnika srpskog i jugoslovenskog fudbala i jedan od najboljih golmana koje smo ikada imali. Bio je član generacije Vojvodine koja je 1966. godine donela novosadskom klubu prvu titulu prvaka Jugoslavije, a dve godine kasnije je bio na golu reprezentacije Jugoslavije koja je na Prvenstvu Evrope u Italiji osvojila srebrnu medalju. Inostranu karijeru ostvario je u Francuskoj. Sa Marsejom (Marseille) osvojio je „duplu krunu“. Kad je okačio rukavice o klin, vratio se u Novi Sad i Vojvodinu, u kojoj je i danas.

» Gospodine Panteliću, kakvo je vaše iskustvo sa Udruženjem profesionalnih fudbalera Francuske (Union nationale des footballeurs professionnels, UNFP), tokom osam godina provedenih u tamošnjim klubovima?

- U najkraćem, samo odlična. Bez mnogo oklevanja mogu da kažem da su mi zbog UNFP godine u Francuskoj bile bezbrižne. Naplatio sam svaku paru iz ugovora, a dobio sam i dosta novca koji nije bio predviđen saradnjom sa klubom.

» Kako ste postali član UNFP?

- Onog časa kad sam potpisao ugovor, postao sam član sindikata. To je, jednostavno, sistem na kome je već bio zasnovan fudbal u Francuskoj. Fudbaler nije morao da traži članstvo, praktično ga je dobijao sa potpisom ugovora, mada to nije po automatizmu značilo da će imati i pogodnosti koje nudi sindikat.

» Šta je UNFP od vas očekivao?

- Moja prevashodna obaveza bila je da platim godišnju članarinu od 200 franaka. U Francuskoj sam proveo osam godina, što znači da sam za to vreme za članarinu izdvojio

ILIJA PANTELIĆ

DUGOGODIŠNJI GOLMAN VOJVODINE, BIVŠI REPREZENTATIVAC JUGOSLAVIJE I INTERNACIONALAC U FRANCUSKOJ

Bezbrižne godine zbog sindikata

1.600 franaka. Kad sam odlučio da se vratim u Jugoslaviju, od UNFP sam dobio otpremninu od 80.000 franaka. To je bilo oko 15.000 dolara. Lep novac u ono vreme, a lep, boga mi, i danas. Koliko sam upućen, UNFP i danas radi isto, samo je reč o drugim sumama. Članarina je nešto veća, nekoliko stotina evra na godišnjem nivou, ali su i otpremnine mnogo veće, u zavisnosti koliko dug je neko igrao u Francuskoj.

» Kakve su bile vaše obaveze kao člana UNFP?

- Jedina konkretna obaveza bila je da četiri puta godišnje odvojim jedan dan za potpisivanje autograma. Sindikat je imao ugovore sa najvećim francuskim sportskim časopisima i ako bi neki od njih objavio, na primer, moj poster, obaveza mi je bila da se pojavim na određenom mestu i da citoćima potpisujem autograme. Sindikat je sve organizovao, od prevoza do, na primer, Pariza, pa do hotelskog smeštaja i povratka u klub.

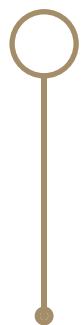
» Šta vam je UNFP nudio?

- Od sindikata sam uvek mogao da očekujem pravnu zaštitu, ali morao sam da je zaslужim. Obaveza svakog člana bila je da redovno trenira, da ispunjava zahteve kluba, da sportski živi... Oni koji su se opijali, vodili noćni život, oni koji su kršili klupsku disciplinu nisu mogli da računaju na zaštitu sindikata. Takvi su čak i izbacivani iz udruženja. Malo je, istina, bilo takvih primera, ali ih je bilo, taman onoliko koliko je ostalima bilo potrebno da shvate da je sindikat odlučan da radi po propisima.

» Kako vam je UNFP garantovao ispunjenje ugovornih obaveza?

- To je bilo jednostavno rešeno. Sindikat je na sebe preuzimao obavezu regulisanja ugovora i svih dugova koje bi imao klub. Kad bi namirio igrača, sindikat bi tužio klub i Fudbalski savez Francuske za nadoknadu štete. To je savršeno funkcionisalo.

Upisan u istoriju fudbala

Ilija Pantelić nalazi se na posebnoj stranici istorije fudbala. Jedini je golman koji je na zvaničnoj utakmici postigao het-trik. Dogodilo se to 1963. na utakmici Vojvodina – Trešnjevka. Novosađani su pobedili

rezultatom 5:1, a najveći doprinos trijumfu nad zagrebačkom ekipom dao je Ilija Pantelić, koji je realizovao - tri jedanaesterca. Takođe podvig ni pre ni posle nije ostvario nijedan drugi golman. Ilija Pantelić je i prvi

golman koji je u Kupu šampiona postigao gol. Vojvodina je u sezoni 1966/67. u četvrtfinalu Kupa šampiona pobedila Atletiko iz Madrija (Atletico FC Madrid) rezultatom 3:1. Drugi gol postigao je Pantelić.

Prethodno je izveo jedanaesterac, ali golman Atletika je odbranio njegov šut. Lopta se odbila do Pantelića koji ju je zatim poslao u mrežu. I praktično i zvanično gol je postigao iz igre.

ponašaju, što je s godinama dovelo do podizanja kvaliteta kompletne francuske fudbalske scene. Dobrim delom zahvaljujući sindikatu, francuski fudbaleri retko odlaze u inostrane klubove. To čine oni najbolji, koji mogu da zarade veliki novac od ino-transfera. Oni dobri ili prosečni radije ostaju, jer znaju da će dobiti svoj novac, kao i da će imati obezbeđenu penziju. Svaki fudbaler koji provede određeni broj godina u klubovima prve i druge francuske lige dobija penziju. Nemojte me držati za reč, ali mislim da igrač koji u prvoj ligi provede deset godina može da se nuda čak skoro milionskoj sumi.

Ilija Pantelić sa saigraćima Vojvodine preživeo je 1967. avio-nesreću na aerodromu u Lajpcigu, kad su se prilikom sletanja slomili prednji točkovi i obe elise aviona kojim su krenuli na utakmicu sa Lokomotivom u Kupu sajamških gradova, a samo sekund je delio putnike od sudara sa auto-putem Lajpcig-Berlin

» Koliko je vama kao strancu bilo značajno članstvo u UNFP?

- Govorimo o vremenu od pre 40 godina i iz sadašnje perspektive teško je sagledati koliko je situacija bila drugačija. Jugoslovenski fudbal je bio svetlosnu godinu daleko ispred francuskog. U vreme kad sam ja igrao, u Francuskoj je bilo oko 20 igrača iz Jugoslavije. Na nekim utakmicama osećao sam se kao da igram u Novom Sadu ili Beogradu. Mi smo bili veoma poštovani i ne pamtim da je neki naš igrač imao bilo kakav problem. Dolazili smo iz dobro organizovane i cijene države, igrali smo dobar fudbal. Mi smo bili uzor Francuzima. Meni lično pomoći sindikata nije bila potrebna, ali znam da dosta primera kad je sindikat pomagao fudbalerima iz Afrike. Oni su bili u specifičnom položaju i njima je pomoći bila zaista potrebna.

» Vi ste bili aktivni član UNFP?

- Bio sam dosta aktivni, ali od mene se to kao kapitena i očekivalo. Odlazio sam na sastanke na kojima smo razgovarali o radu sindikata. Sve je bilo savršeno organizованo.

» Koliko je UNFP uticao na razvoj fudbala u Francuskoj?

- Poznavajući prilike u Francuskoj na početku sedamdesetih godina prošlog veka, mislim da je sindikat mnogo doprineo uspesima koje je francuska reprezentacija ostvarila tokom osamdesetih i devedesetih godina. Sindikat je uzbiljio fudbaleru, zahtevao je da se profesionalno

Ime: Ilija Pantelić

Roden: 2. avgust 1942. u Kozicama (BiH)

Pozicija u timu: golman

Klubovi: BAK Bela Crkva (1958-60), Radnički Sombor (1960/61), Vojvodina (1961-69), Pariz Nîmes (Paris Neuilly, 1969/70), Marsej (Marseille, 1970/71), Bastija (Bastia, 1971-74), Pari sen Žermen (Paris Saint-Germain, 1974-77).

Reprezentacija: Jugoslavija (18)

Trofeji: prvak Jugoslavije 1966. sa Vojvodinom, osvajač prvenstva i Kupa Francuske sa Marsejom, vicešampion Evrope 1968. sa reprezentacijom Jugoslavije.

» Da li održavate kontakte sa UNFP?

- Prešlo je mnogo godina, odavno nisam član francuskog sindikata, promenilo se mnogo ljudi u organizaciji, ali zainteresovan sam što se dešava, pa se pomalo raspitujem. Vidim da je organizacija i dalje odlučna da ima čvrstu kontrolu nad članstvom, kako bi ostala važan saradnik Fudbalskog saveza Francuske. Koliko znam, svi članovi klubova prve lige su članovi sindikata, po čemu je UNFP jedinstven.

» Da li pratite rad Sindikata profesionalnih fudbalera Srbije Nezavisnost?

- Pratim i mogu da kažem da sam primetio sa se sindikat nametnuo kao važan deo fudbalske organizacije. Organizacija deluje ozbiljno. Primetio sam da postoji cilj kome teži i da na tome radi. Potrebna nam je takva organizacija, ne samo u fudbalu, već u sportu uopšte.

» Gde vidite prostor za napredak?

- Sindikat čine fudbaleri i razvoj organizacije najviše od njih zavisi. Samo fudbaleri svojim angažovanjem mogu da pospeši napredak sindikata. Moraju biti zainteresovani za rad organizacije uvek, a ne samo onda kad je njima potrebna pomoći. Fudbal koliko god bio nepredvidiv na terenu, više neizvesnosti nosi na terenu i igrači bi o tome morali da vode računa. Igrači su najvažniji deo fudbala, zato moraju sami da se izbore za ono što im pripada.

FIFA...

na Kupu konfederacija biće provereno nekoliko različitih sistema „oka sokolovog“ za procenu da li je lopta prešla gol crtu

10

Jožef Sep Blater najglasniji je zagovornik uvođenja tehnologije kao vid pomoći sudijama pri donošenju odluka kod spornih situacija

TALENT

Dok prvi čovek svetske kuće fudbala zagovara primenu „oka sokolovog“ dotle čelnik evropske federacije želi da zadrži ljudski faktor kao odlučujući čak i ako je dozvoljena mogućnost greške

Jozef Sep Blater (Joseph Sepp Blatter), predsednik FIFA, i Mišel Platini (Michel Platini), godinama su bili na istim pozicijama kad se povede reč o bilo kakvom problemu na fudbalskoj sceni, ali vremenom postaju sve udaljeniji i sve veći protivnici u raspravi da li bi trebalo dozvoliti uvođenje tehnologije u fudbal.

Blater je glasni zagovornik razvoja sistema koji bi sudijama omogućio da u spornim momentima procene da li je lopta prešla gol-liniju, dok je Platini nepopustljiv u stavu da bi fudbal trebalo da ostane netaknut kao igra u kojoj ljudski faktor presudno utiče na njenu neizvesnost.

- Fudbal ne sme da zanemari mogućnost promena koje može da mu omogući savremena tehnologija. Mnogo je novca uloženo u fudbal i ubuduće ne bi trebalo da se događa da rezultat utakmice ili opstanak reprezentacije na Prvenstvu sveta zavise od ljudske greške. Moramo biti otvoreni prema rešenjima koje nam nudi tehnologija kakvu danas posedujemo – objašnjenje je Sepa Blatera.

Dok zagovara uvođenje tehnologije u fudbal, predsednik FIFA se snažno opire uvođenju još dvojice pomoćnih sudija, koji bi stajali iza gol-aut linije, kako je to još pre nekoliko godina uradila UEFA.

- Ja možda jesam posvđan sa vremenom tehnologijom, ali нико ne može da mi kaže da kompjuter može bolje da proceni šta se dogo-

dilo od dvojice ili trojice sudija. Za tri godine u Ligi šampiona nismo imali nijedan problem i mislim da je povećanje broja sudija bolje rešenje. Ne želim da se fudbal pretvorи u gledanje TV snimka. Kad bi uz pomoć snimka „vratio“ spornu situaciju, sudija bi možda video da je nekom fantomskom golu prethodila ofsjad pozicija, a pre nje neki drugi prekršaj. Dokle bi nas to dovelo – stav je koji zagovara Platini.

Razlozi zbog kojih su sve glasniji zagovornici uvođenja tehnologije u fudbalu su golovi koje sudije nisu videle na utakmicama Prvenstva sveta i Prvenstva Evrope. U oba slučaja, na terenu su bili reprezentativci Engleske. Na Mondijalu 2010. sudija nije video da je lopta posle šuta Engleza Frenka Lamparda (Frank Lampard) pala iza crte. Na EURO 2012. Ukrajini protiv Engleske nije priznat gol koji je postigao Marko Dević, mada je kasnije objašnjavano da je tom pogotku prethodila ofsjad pozicija.

- Može Platini da se protivi uvođenju tehnologije u fudbal koliko god hoće, to je njegova lična stvar. To će se, međutim, promeniti – izjavio je Blater.

Blater je, međutim, izjavio da su sve manje šanse da FIFA prihvati da na sledećem Mondijalu, u Brazilu 2014., utakmicu vode petorica sudija, kao u takmičenjima UEFA, ali je i napomenuo da se razmatra mogućnost da na Kupu konfederacija, od 15. do 30. juna u Brazilu, proveri nekoliko modela „oka so-

OM protiv čipova

kolovog“, sistema koji već postoji u tenisu.

- Umesto da potrošimo 50 miliona evra na antene, čipove i računare, bolje je da taj novac uložimo u razvoj mlađih igrača. Mislim da je pametnije da uložimo novac u fudbal, a ne oko fudbala. Tehnologijom mogu da se igraju bogate zemlje, ali nemaju svi toliko novca na raspolaženju. Ne smemo da dodemo u situaciju da neka ekipa ne želi da igra zato što na stadionu nije uspostavljeno neko „oko sokolovo“ – kaže Mišel Platini.

Bez obzira koliko Blatter zagovara uvođenje tehnologije u fudbal ili koliko se Platini tome protivio, poslednju reč ima Međunarodni odbor fudbalskih asocijacija (IFAB). Formiran je 1886, punih 18 godina pre nego što je 1904. nastala FIFA.

Do formiranja FIFA o promenama pravila igre odlučivali su predstavnici fudbalskih asocijacija Engleske, Škotske, Velsa i Severne Irske. Od 1917. i predstavnici FIFA uključili su se u rad IFAB, a od 1958. odluke o promenama pravila donose se na sledeći način:

- sednicama IFAB prisustvuje po jedan predstavnik Engleske, Škotske, Velsa i Severne Irske, kao i četiri predstavnika FIFA, od kojih su dvojica najčešće predsednik i generalni sekretar

- da bi bila doneta bilo koja odluka potrebno je da za nju glasa više od tri četvrtine od prisutnih članova IFAB.

Poslednje odluka koju su članovi

Međunarodnog odbora fudbalskih asocijacija doneli, a koja je primenjivana od PE 2012. u Poljskoj i Ukrajini je da i na mečevima kontinentalnog šampionata za pravdu bude zaduženo pet sudija, odnosno po dvojicu koji će stajati iza gol-aut linije.

Ipak, daleko zanimljivija je ona o „spreju koji nestaje“. IFAB je dozvolio južnoameričkoj kući fudbala (KONMEBOL) da isprobava upravo takav sprijed. Izumeo ga je novinar iz Argentine, Pablo Silva, a evo i kako funkcioniše.

Sudija koji izmeri gde bi trebalo da se nađe „živi zid“ tokom slobodnog udarca - bočicom spreja označi liniju na kojoj bi igrači odbrane trebalo da budu. Prelazak preko nje je kažnjiv, kao što je to i do sada bilo - ali je teško bilo utvrditi ko je i koliko prestupio.

- Igrao sam protiv školskih drugara na jednom turniru i u 88. minuti smo mogli da izjednačimo iz slobodnog udarca, ali, ‘živi zid’ je prišao na tri metra, sudija nije reagovao, a mi smo izgubili. Vraćajući se kući, u onoj mešavini besa i gorčine, odlučio sam da nešto mora da se preduzme - rekao je Silva, izumitelj spaja koji nestaje minut nakon što se nanese na neku površinu.

Oni koji ne mogu da se odluče da li da se priklone Blateru ili Platiniju priznaju da je bolje prvo razmisli o nekom jednostavnijem, manje skupom rešenju, pre nego što se proizvodčima čipova uteraju milioni evra i dolara za primenu patenta.

—
50 miliona evra je trošak za uvođenje oka sokolovog po proceni Mišela Platinića
—

Mišel Platini smatra da bi fudbal trebalo da ostane nedodirljiv za savremena čuda tehnologije i podložan ljudskoj grešci čak i kad je u pitanju rezultat

UEFA...
u Ligi šampiona i Ligi Evrope i sledećih godina ostaće na snazi odluka da utakmicu vodi sudska petorka

FS Australije odgovoran za osiguranje igrača

Udruženje Profesionalnih fudbalera Australije (PFA) potvrdilo je na sudu Fudbalski savez Australije (FFA) u sporu oko ispunjavanja obaveza osiguranja A-lige.

PFA se izborila da igrači dobiju pravo na isplatu svih zarada, ugovorene godišnje plate, premija za određene utakmice i za period kad je igrač bio povređen. Odlukom suda klubovi su dužni da igraču ispunjavaju obaveze iz ugovora u periodu ne kraćem od 104 sedmice – dve godine – ako je povreda zadobijena tokom utakmice ili treninga, uz uslov da troškovi lečenja mesečno ne prelaze 2.000 australijskih dolara.

Iako se polise osiguranja koje imaju fudbaleri A-lige razlikuju u nekim detaljima, ova odluka suda je veoma važna, jer pokazuje da je Fudbalski savez Australije u krajnjoj liniji odgovoran za naplatu troškova koji bi trebalo da pokrije polisa osiguranja.

Fudbaleri bankrotiraju

Asocijacija profesionalnih fudbalera Engleske (PFA) osporio je izveštaj jedne agencije u kome je navedeno da tri od pet bivših fudbalera klubova Premier lige bankrotiraju u roku od pet godina, međutim, Gordon Tejlor (Gordon Taylor), izvršni predsednik PFA i počasni predsednik FIFPro, savetovao je igračima da štede novac i da mudro planiraju godine po završetku karijere.

- Mislim da je bliže istini da među desetoricom igrača bankrotiraju jedan ili dvojica, što je deset ili 20 odsto, ali nemamo podatke nekog validnog istraživanja koji bi to mogli da potvrde – rekao je Tejlor.

Izvršni predsednik PFA je rekao da iako su brojevi manji od onih koje je objavila agencija, realnost je da igrači samo nekoliko godina po završetku karijere potroše novac koji su zaradili.

- Mali je broj fudbalera koji nastavljaju da zarađuju veliki novac kad završe karijeru. Zato je naš zadatak da ohrađujemo fudbalere da štede za budućnost. Moraju biti

pažljivi, jer kad okončaju karijeru ne mogu da nastave da troše novac kao što to čine dok aktivno igraju. Moraju da se na vreme naviknu na veliku promenu u životu – upozorio je Tejlor i dodao: - Nikad nije suviše rano da se razmišlja o životu posle fudbala.

Noge minut u štrajku

Akcijom „Noge u štrajku jedan minut“ (Un minuto de pie-nas caidas)

Udruženje profesionalnih fudbalera Argentine (FAA), pokušava da skrene pažnju na sve veće nasilje koje vlada u profesionalnom fudbalu ove velike južnoameričke države.

Tokom celog marta, na svim utakmicama profesionalnih liga, fudbaleri su jedan minut stajali nepomično, čime su izražavali protest zbog ponašanja policije na utakmici Njuels old bojsa (Newell's Old Boys) i Belgrana (Belgrano). Na toj utakmici policija je ušla u obračun sa navijačima Belgrana, a kad je kapiten ekipе Gaston Turus (Gáston Turus) pokušao da ubedi policiju da promeni stav, dobio je kundak u lice.

FAA je uz štrajk objavila i dokument u kome skreće pažnju na tri važne tačke:

- zaustavljanje nasilnih akcija,
- upozorenje sportskim direktorima i nadležnim organima,
- poziv svima da rade na smirivanju situacije.

Publika je podržala potez FAA i fudbalera. Tokom minute štrajka gledaoci su aplaudirali fudbalerima.

Ograničenje na 300.000 evra

Italijanska Serija B odlučila je da uvede ograničenja za plate fudbalera kako bi pomogla klubovima tokom finansijske krize.

Prema novim propisima, svaki ugovor potpisani od 1. jula 2013. moći će da vredi maksimalno 300.000 evra po sezoni. Od tога je fiksni deo 150.000, a isto tako i bonusa.

Predsednik Serije B Andrea Abodi rekao je da nova pravila predstavljaju dalje korake ka finansijskoj održivosti italijanskih klubova.

Klubovi koji budu prekršili ograničenje biće kažnjeni i oduzeće im se sredstva dobijena od televizijskih prava. Takođe, klubovi koji dostignu neko od prvih osam mesta biće novčano nagrađeni.

Jedan od četiri igrača u Seriji B trenutno ima veću platu od one koja će biti dozvoljena novim pravilom.

Vruća linija za psihološke probleme

Francuski nacionalni savez profesionalnih fudbalera (UNFP) odlučio je da uspostavi telefonsku „vruću liniju“ kao savetovalište za fudbalere koji imaju psihološke probleme.

- U profesionalnom svetu zapostavljeno je vaspitanje da bi trebalo potražiti pomoć kad se nađe na teškoće. Mi nemamo način da damo odgovore ili probleme rešimo čarobnim štapićem, ali moramo da obratimo pažnju. Želimo da naučimo igrače da uvek imaju nekoga kome mogu da se obrate i da ih usmerimo kod koga mogu da potraže pomoć – objasnio je Filip Lafon (Philippe Lafon), izvršni generalni sekretar UNFP.

Nameštanje utakmica kriminalni akt

Evropski parlament usvojio je 14. marta rezoluciju kojom podstiče članove da u pravne akte nameštanje utakmica uvedu kao kriminalni akt, da sprovode politiku „nulte tolerancije“ protiv korupcije u sportu i da organizuju bolju zaštitu onih koji ukazuju na negativne pojave.

FIFPro je pozdravio ovaku odluku Evropskog parlamenta.

- To je dobar prvi korak – rečeno je u Uniji svetskih udruženja profesionalnih fudbalera.

Srbija je jedna od zemalja koja je među prvima reagovala na poziv EP, pa se u predlogu zakona već našao član kojim se nameštanje utakmica vodi kao kriminalni čin.

Formiran Arbitražni sud

Asocijacija profesionalnih fudbalera Slovenije (SPINS) pozdravila je osnivanje nezavisnog Arbitražnog suda u Sloveniji.

- Ovo je prvi istinski nezavisni i efikasan arbitražni komitet u fudbalu Istočne Evrope, pa i sporta uopšte – rekao je Dejan Stefanović, predsednik SPINS. Formiranje Arbitražnog suda posledica je potpisa Sporazuma o minimalnim ugovornim uslovima koje je potpisalo udruženje fudbalskih klubova Slovenije sa UEFA i Asocijacijom klubova Evrope.

- Ova nezavisna arbitraža je značajan korak napred ka transparentnosti i demokratskim osnosima između fudbalskih organa u Sloveniji, ali to ne bi trebalo da bude i poslednji korak. Sledeći je osnivanje garantnog fonda, kako bismo mogli da pomognemo igračima u slučaju nesolventnosti klubova – rekao je Stefanović.

Rasizmu crveni karton

Pod sponzorstvom FIFPro, na stadionu „Emirati“ (Emirators) u Londonu, domu premjerligaša Arsenala, organizovana je akcija „Pokaži crveni karton rasizmu“, kojoj su prisustvovali učenici osnovnih škola. Učenicima su predavali Pol Dejvis (Paul Davis), legenda Arsenala, Bobi Barns (Bobby Barrnes), zamenik generalnog sekretara Asocijacije pro-

fesionalnih fudbalera (PFA), Dru Spens (Drew Spence), članica ženske fudbalske ekipe Čelzija, komičarka Ava Vidal (Ava Vidal), nekadašnji profesionalni fudbaleri Clint Iston (Clint Easton), Osei Sankofa (Osei Sankofa), Pol Mortimer (Paul Mortimer)...

- Hvala Arsenalu što nam je omogućio da sprovedemo ovu akciju. Nadam se da su ovi mladi ljudi razumeli poruku koju smo im poslali. Antirasizam počinje obrazovanjem mlađih o jednakosti i opasnostima o predrasudama i stereotipima – rekao je Toni Higgins (Tony Higgins), član FIFPro.

Falsifikati u Rumuniji

FIFPro je veoma zainteresovan za poslednje događaje u Rumuniji, gde se oglasilo i Udruženje rumunskih profesionalaca (AFAN) zbog načina na koji vlasnici klubova tretiraju igrače.

- Neki klubovi i njihovi predsednici misle da mogu da rade šta god hoće, ali FIFPro to ne može da toleriše – izjavio je Teo van Segelen (Theo van Seggelen), generalni sekretar FIFPro.

Loša situacija izbila je na viđelo kad su se fudbaleri Sportula obratili nadležnim državnim institucijama sa informacijom da deset meseci nisu primili platu. Igrači su, takođe, objavili da klub falsificuje dokumenta, kao što su medicinske knjižice i uplatnice, a da su neki morali da napuste boravišta jer im nije bila plaćena stana. Igrači su izjavili da uoči početka sezone nisu bili podvrgnuti lekarskim pregledima, jer klub nije imao novca to da plati, ali da su zatim dobili lažna dokumenta da su zdravi i da mogu da igraju.

- FIFPro će o situaciji u Sportulu i Rumuniji obavestiti UEFA i FIFA – rekao je Segelen.

Laži o poreskom raju

Kad je odlučio da posle osam godina provedenih u klubovima raznih engleskih liga, od Ridinga (Reading), kao člana Premijera, do Traro sitija (Truro City), u čijem je dresu gazio travu stadiona Južne konferencije, petog ranga, karijeru nastaviti na Malti, Ajron Braun (Aaron Brown) nije ni slutio kakvu će avanturu doživeti.

Ovaj fudbaler, rođen 1983. u Wolverhamptonu (Wolverhampton) ispričao je šta mu se dogodilo kad je u leto 2012. odlučio da jedno ostrvo zameni drugim, da se iz rođene Engleske preseli na Maltu i obuče dres Florijane (Floriana FC). Imao je mnogo razloga da veruje da dolazi u klub s kojim će moci da ostvari snove o osvajanju trofeja. Florijana je 25 puta osvajala prvenstvo, 19 puta trijumfovala u kupu, prvi je klub koji je Maltu predstavljao u evropskim kupovima... Nadao se da će s njim taj broj biti povećan. Na početku priče sve je delovalo bajkovito.

- U avgustu kontaktirao me Mark Rajt (Marck Wright), novi menadžer Florijane. Pričao mi je o lepom životu na Malti, uveravao me da se u toj državi ne plaća porez, govorio mi o velikom klubu i obećanjima novih vlasnika iz Engleske. Sve je zvučalo kao velika i lepa prilika -

U petak bi mi rekli da će novac dobiti u ponedeljak. I tako uvek.. Od petka do ponedeljka, od ponedeljka do petka...

priča Braun o lošem iskustvu koje je doživeo.

Braun nije znao da život profesionalnog fudbalera na Malti nije ni nalik životu igrača u Engleskoj. Iako se neki klubovi prilično trude da ispune sve obaveze, mnogo igrača mora da radi još neki posao kako bi zaradili za život, dok, takođe, ima klubova koji ne poštuju ugovore.

- Lagali su me praktično od početka. Od života u apartmanu nije bilo ništa. Delio sam stan sa još četiri momka. Govorili su mi da će uskoro preći u svoj stan, kao i oni, ali to su bile samo laži.

Florijana, iako pripada klubovima sa najdužom tradicijom na Malti i poznata je kao najuspešniji klub ove zemlje, zapala je u finansijske probleme zbog kojih nije mogla da plaća ugovorne obaveze.

- Dogovor je bio da platu dobijam na kraju svakog meseca, ali već posle prvog meseca mog boravka na Malti ugovor nije poštovan. Na kraju prve nedelje septembra još nisam dobio platu. Onda, usred septembra, dobio sam platu za tri nedelje, umesto za šest. Na kraju se ispostavilo da je to jedini novac koji sam dobio od Florijane.

Braun je ispričao da je pokušao lično, u razgovorima sa članovima rukovodstva kluba, da dogovori isplatu zaostalih plata.

- Jurio sam za vlasnicima, a oni su mi uvek odgovarali da će platiti u petak. U petak bi mi rekli da će novac dobiti u ponedeljak. I tako uvek.. Od petka do ponedeljka, od ponedeljka do petka...

Ubrzo se Braun susreo sa još jednim problemom.

- U klubu su mi objasnili da novac koji sam primio je plata za šest nedelja, ali da je prepolovljena zbog poreza. Tako sam shvatio da je i priča o poreskom raju na Malti prevara.

Braun je sa Florija-

nom potpisao ugovor na godinu dana, do leta 2013, ali u decembru je odlučio da napusti klub.

- Nisam bio jedini koji je naseo na lepu priču. Iz Engleske su sa mnom u Florijanu došli i Amam Verma (Amam Verma) i Akani Sandej Vasiju (Akanni-Sundaz Wasiu). I oni su se suočili sa istim problemom. Nama je bilo posebno teško. Za igrače sa Malte situacija nije dramatična kad ne primaju platu, jer svi oni rade još neki posao. Naša situacija je bila ozbiljnija, jer smo bili potpuno zavisni od naših fudbalskih prihoda.

Braun je za savet pitao Asocijaciju profesionalnih fudbalera Malte (Maltese professional footballers association, MFPA). Tamo je dobio objašnjenje da na Malti fudbaler može da traži raskid ugovora ako dva meseca ni dobije platu.

- Rukovodstvo Florijane pristalo je da mi do 17. decembra plati zaostale plate. Dogovor je bio da novac dobijem u dve rate. Prvu u decembru, drugu u januaru. Iz Florijane ništa, međutim, nije stiglo. Čak ni telefonski poziv sa objašnjenjem zašto kasne isplate. To im nije bio problem da u prelaznom roku dovedu pet igrača i novog trenera.

U međuvremenu, Branu se vratio u Englesku. Tokom osam godina karijere nije postao milioner. Živeo je skromno od plate koju je zaradivao u skromnim klubovima. Ništa nije uštedeo.

- Život mi je veoma težak. Veoma sam zabrljao što sam prihvatio poziv „na reč“.

Od januara, Ajron Braun je član Limerika (Limerick FC), člana Prve divizije Republike Irske (drugi rang). Kad je dobio raskid ugovora sa Florijanom, saznao je da na Malti u vreme kad je on tamo boravio, oko 80 fudbalera nije dobilo platu u roku predviđenim ugovorom.

Ajron Braun krenuo je u ino avanturu nedovoljno obavešten o klubu u kome je trebalo da zaigra

Članstvo u Sindikatu profesionalnih fudbalera „Nezavisnost“ mogu da ostvare svi profesionalni fudbaleri koji su angažovani u klubovima iz Super lige i Prve lige Srbije. Takođe, članovi mogu biti i srpski fudbaleri koji nastupaju za inostrane klubove.

Kao član Sindikata profesionalnih fudbalera „Nezavisnost“ fudbaler ujedno postaje i član Međunarodne asocijacije sindikata profesionalnih fudbalera – FIFPro.

Član Sindikata profesionalnih fudbalera „Nezavisnost“ igrač postaje potpisivanjem pristupnice i plaćanjem članarine.

Svi podaci smatraju se strogo poverljivim i koristiće se samo u svrhu za koju su namenjeni i uz lično odobrenje. Ovi podaci neće biti predmet razmene sa trećim licima.

...PRISTUPNICA JE NA POSLEDNJOJ, 16. STRANI

ZATO ŠTO ČLANSTVO DIREKTNO OBEZBEĐUJE:

1. Besplatnu pravnu zaštitu
 - zastupanje pred arbitražnim komisijama Zajednice fudbalskih klubova Super lige Srbije, Prve lige Srbije i svim organima FSS
 - pravne savete pri svim sporovima na relaciji klub-igrač
 - pravne savete prilikom potpisivanja i raskidanja ugovora
 - sastavljanje profesionalnih ugovora
2. Trening kamp za igrače bez ugovora
 - Sindikat profesionalnih fudbalera „Nezavisnost“, za svoje članove koji su trenutno bez angažmana u klubovima, sva-ke godine, u toku letnje pauze u prvenstvu, organizuje trening kamp, prijateljske utakmice i učešće na turniru FIFPro-a kako bi im pružio mogućnost za prezentiranje njihovih kvaliteta i potpisivanje novih ugovora.
3. Kolektivno pregovaranje o zaradama i drugim pravima zaposlenih

11000 BEOGRAD

4. Pomoć za vreme štrajka
5. Pomoć u slučajevima otpuštanja s posla i u drugim slučajevima, prema odluci organa sindikata
6. Obrazovanje za sindikalnu aktivnost

I ZATO ŠTO...

Zato što bi trebalo da budete prijavljeni i primate redovnu zaradu za svoj rad!

Zato što je obaveza poslodavca da uplaćuje doprinose za penzijsko i socijalno osiguranje!

Zato što bi trebalo da imate adekvatne uslove za rad!

Zato što će, uz pomoć sindikata,štiti i unaprediti svoja prava!

Zato što smo zajedno jači!

011/3306 70; Fax: 011/3244 118

[facebook](http://www.facebook.com/#!/sindikatfudbalera) <http://www.facebook.com/#!/sindikatfudbalera>

www.sindikatfudbalera.rs

više na...

СИНДИКАТ ПРОФЕСИОНАЛНИХ ФУДБАЛЕРА
НЕЗАВИСНОСТ

СПФ “Независност”

Србија • Београд • Нушићева 4/5

тел: +381 11 330 67 73 • 323 52 15

факс: +381 11 324 41 18

е-майл: sindikatfudbalera@gmail.com

рачун: 160-319234-55

ПИБ: 106062842

Међународна федерација синдиката
професионалних фудбалера